

Nr 23.

Ankom till Riksdagens kansli den 20 februari 1913 kl. 2 e. m.

Utlåtande, i anledning av väckt motion om vissa tillägg till 35 § i lagen angående väghållningsbesvärets utgörande på landet.

(2:a Avd.)

I en inom Andra kammaren väckt, till jordbruksutskottets förberedande behandling hänvisad motion, nr 55, har herr *Ekerot* föreslagit, att Riksdagen måtte besluta sådant tillägg i 35 § av lagen angående väghållningsbesvärets utgörande på landet, att protokoll, som föres vid vägsyn och efterbesiktning, skall undertecknas även av de i förrättningen deltagande nämndemännen.

Till stöd härför har anförts följande:

»I § 35 av nu gällande väglag stadgas, att årligen skall vägsyn hållas av länsman med biträde av två nämndemän samt att, om förrättningsmännen vid vägsyn eller formlig efterbesiktning stanna i olika meningar, gälle vad de flesta säga. I samma paragraf bestämmes, att vid vägsyn föres protokoll, vari antecknas för varje vägloft befunna brister i vägunderhållet med angivande av det sätt för deras avhjälpande, som synemännen finna lämpligast, och det penningbelopp, vartill kostnaden för bristernas avhjälpande uppskattas, dock att, där formlig efterbesiktning skall äga rum, protokollet vid vägsynen allenast skall innehålla anteckning om bristerna och om lämpligaste sättet för deras avhjälpande.

Beträffande efterbesiktning innehåller paragrafen följande bestämmelser: »Vid formlig efterbesiktning föres protokoll, vari antecknas för varje vägloft kvarstående brister i vägunderhåll och det penningbelopp, vartill kostnaden för deras avhjälpande uppskattas».

Beträffande det i föregående citat omförmälda protokollet är lagen otydlig i sådant hänseende, att ingen föreskrift förefinnes om protokollets

godkännande eller justering. Det kan genom exempel styrkas, att de nämndemän, som deltagit i vägsyn och efterbesiktning haft en gemensam och från den i synen deltagande länsmannen avvikande mening. Länsmannen, som väl torde vara den som i allmänhet upprättar protokollet, har i detta antecknat icke nämndemännens samstämmiga mening utan den mening han vid synen förfäktat. Protokollet, som undertecknats endast av länsmannen, har sedan legat till grund för de åtgärder, som vidtagits emot den väghållningsskyldige.

För att förebygga sådant borde föreskrivas, att protokoll vid vägsyn och efterbesiktning underskrivas eller justeras av de i vägsyn eller efterbesiktning deltagande nämndemännen.»

Utskottet.

Utskottet har icke funnit den av motionären föreslagna bestämmelsen om skyldighet för de vid vägsyn och efterbesiktning å väg deltagande nämndemännen att underteckna det vid förrättningen förda protokollet av behovet påkallad. Skulle det ock i något undantagsfall hava förekommit, att tjänstgörande länsmannen vid förrättningar av nu ifrågavarande slag gjort sig skyldig till sådant oriktigt förfarande, som i motionen omförmäles, torde i varje fall, såvitt utskottet har sig bekant, några allmänna klagomål över dylika missförhållanden icke hava försports. Länsmannen handlar ju vid förrättandet av de i väglagen föreskrivna syner och besiktningar under tjänstemannaansvar och lärers alltså, därest han i något fall övertygas om sådant lagstridigt förfarande som i motionen beröres, vara underkastad de för tjänstefel stadgade straffpåföljder. Ett korrektiv mot olagligt förfarande från länsmannens sida är för övrigt givet i den rätt till klagan hos Konungens befallningshavande över vid vägsyn eller efterbesiktning meddelat beslut, som enligt 80 § väglagen är vederbörande medgiven. En bestämmelse med det av motionären föreslagna innehållet skulle sålunda enligt utskottets mening medföra ringa eller ingen nytta.

Däremot anser sig utskottet kunna ifrågasätta, huruvida icke med införandet av ett dylikt stadgande avsevärda olägenheter, åtminstone i ett hänseende, skulle vara förenade. Endast undantagsvis torde nämligen protokollet över förrättningen föreligga färdigt till underskrift redan samma dag, som förrättningen hålles. Följaktligen måste i allmänhet, sedan protokollet någon dag därefter behörigen renskrivits, antingen de vid förrättningen tjänstgörande nämndemännen i och för dess förseende med underskrifter företaga en särskild resa till länsmannen eller ock denne för samma ändamål med posten eller på annat sätt till nämndemännen översända protokollet ifråga — något som med

hänsyn till det stora antalet förrättningar av nu ifrågavarande art stundom skulle medföra icke obetydligt besvär och säkerligen ofta föranleda svårighet att inom den för protokollens kungörande stadgade tid få desamma vederbörligen underskrivna.

På grund av vad sålunda anförts finner sig utskottet böra hemställa,

att förevarande motion icke må av Riksdagen bifallas.

Stockholm den 18 februari 1913.

På jordbruksutskottets vägnar:

D. PERSSON i Tällberg.

Närvarande: herrar Persson, Tamm, Odelberg, frih. De Geer, Paulson, Fahlén, Lindblad, Pers, Ericsson, Nilsson i Kabbarp, greve Hamilton, Kronlund, Andersson, Linders, Ekerot och Olausson.

Reservation

av *R. G. Hamilton*, samt

av *H. Andersson*, *V. A. Ekerot* och *C. L. Olausson*, vilka ansett, att utskottets yttrande och förslag bort hava följande lydelse:

Den av motionären föreslagna bestämmelsen om skyldighet för de vid vägsyn och efterbesiktning å väg deltagande nämndemännen att justera och underteckna det vid förrättningen förda protokollet anser utskottet vara av behovet påkallad. Då frågan emellertid säkerligen kommer att beaktas av de sakkunniga, som erhållit i uppdrag att utarbeta förslag till förändringar i gällande väglag m. m., torde någon åtgärd från Riksdagens sida icke för närvarande vara behöfvlig.

På grund härav anser sig utskottet böra hemställa,

att förevarande motion icke må till någon Riksdagens åtgärd föranleda.
